

UZVARAS CEĻŠ

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: trešdienās, piektdienās un svētdienās

Redakcija Livānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 53. Numurs maksā 10 kapelkas

Latvijas Komunistiskās partijas Livānu rajona komitejas un Livānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes orgāns

Nr. 16 (814)

Svētdien, 1956. g. 5. februārī

7. gads

Kompleksā brigade

Padomju valdības un Komunistiskās partijas nospraustie uzdevumi prasa tuvākajos gados strauji palielināt lopkopības produktivitāti. Tāpēc jāpalielina arī labības un lopbarības kultūru ražošana.

Lai šos uzdevumus sekmīgi atrisinātu, Vorošilova vārdā nosauktais lauksaimniecības artelis, sākot ar šo gadu pārveidojis darba organizāciju. Septiņu ražošanas brigāžu vietā noorganizētas četras kompleksās brigādes. Šajās brigādēs ietilpst ne tikai lauki, bet arī lopkopības fermas. Tādā kārtā brigade veid un ir ieinteresēta ne tikai par laukkopību, bet arī par lopkopību un tās apgādāšanu ar augstvērtīgu barību, kas ir galvenais priekšnoteikums lopkopības produktivitātes kāpināšanai.

Ir pagājis tikai mēnesis, kopš izveidotas kompleksās brigādes, bet jaunās darba organizācijas rezultāti jau redzami. Ja agrāk laukkopības brigādes brigādiēri nekad neredzēja lopu fermās, tad tagad viņi savu darba dienu sāk, apskatot lopu fermas. Tā pirmās kompleksās brigādes brigādiēris b. Bistrouns un ceturtais kompleksās brigādes brigādiēris b. Dudaļskis katru rītu no pulksten 6.00 līdz 7.00 ir atrodamāni lielopu fermā.

Šāda darba rezultāti neizpaliek. Ja decembra mēnesī fermā izslauca ap 145 kg piena, tad janvāra mēnesī no tām pašām govīm izslaukti jau 260—280 kg. Tas panākts, pateicoties barības savlaicīgai piegādei, tās iepriekšējai sagatavošanai, kā arī lopu rūpīgai kopšanai.

Brigādiēri rūpējas arī par to, lai vasarā varētu izaudzēt labu graudaugu ražu un lopbarību. Bez kolchoza valdes iejaukšanās janvāra mēnesī uz lauka izvesti trīsu

mēnešu laikā sakrājušies kūtsmēsli. Katrā brigādē noorganizēta kūdras iegūšana un izvešana uz tīrumiem.

Noorganizētas celtniecības grupas 7—8 cilvēku sastāvā, kuras veiks celtniecības darbus kolchozā. Šīs grupas pastāv pie brigādēm.

Rušināmo un tehnisko kultūru audzēšanai, kuru kopšana prasa daudz darba roku, kompleksajās brigādēs noorganizēti vairāki posmi. Tie strādā komplekso brigāžu brigādiēru vadībā. Šie posmi Vorošilova vārdā nosauktajā kolchozā krietni lielā un katrs no tiem apstrādās ap 80 hektaru lielu platību, kur audzēs kā graudaugus tā arī tehniskās kultūras.

Pareizi organizēt kompleksās brigādes, nostiprināt tās ar kadriem — viens no priekšnoteikumiem sekmīgam darbam.

Kompleksās brigādes brigādiēris ir kā „maza kolchoza” priekšsēdētājs, no kura pareiza darba un socialistiskās sacensības organizēšanas atkarīga augstu ražu izaudzēšana, lopkopības produktivitātes celšana un gada plāna izpilde.

Tuvākais Vorošilova vārdā nosauktā kolchoza komplekso brigāžu mērķis — šajā gadā panākt pusmiljonu rubļu lielu ienākumu, bet piecgādes beigās — miljonu rubļu ienākumu gadā.

Uz jaunās organizācijas ceļa pārkārtojušies arī vairāki citi mūsu rajona kolchozi kā „Nākotne”, „Uzvara”, Molotova vārdā nosauktais, „Draudzīgais maijs” un citi.

Šo kolchozu darbaļaudis izpratuši, kā labāk izmantot darba spēku, saistīt laukkopību ar lopkopību, palielināt kolchoza ienākumus. Viņi nešaubās, ka šie pasākumi dos labus rezultātus un droši raugās uz tuvojošos pavasari.

Biedram Klimentam Jefremovičam VOROŠILOVAM,

Padomju Socialistisko Republiku Savienības Augstākās Padomes Prezidija Priekšsēdētājam, PSKP CK Prezidija loceklim š. g. 4. februārī paiet 75 gadi.

Pirmrindnieku tribīnē

Jaunā darba organizācija sevi attaisno

Ar komplekso brigāžu noorganizēšanu Maļenkova vārdā nosauktajā lauksaimniecības artelī daudz kas mainījies. Tagad man, kā kompleksās brigādes brigādiērim tāpat arī brigādes locekļiem ir vienādi pienākumi lopkopībā un darbos uz lauka. Katram no mums saprotams, ka, lai veicinātu lopkopību, jāpalielina lopbarības krājumi, tātad jākāpina lopbarības kultūru ražas un vispirms jau graudaugu ražas, jo ar koncentrēto barību ir visgrūtāk. Šogad mēs no šī stāvokļa domājam izkļūt, jo ziemāji iesēti par 10 hektariem vairāk, katrā ziņā pemsim palīgā kukuruzu un tās sējumus paplašināsim.

Pirmos soļus uz šo pagriezienu veicam jau tagad. Dienā 15 pajūgi strādā pie organominerālmēslojuma sagatavošanas. Vispirms jau šis vērtīgais mēslojums paredzēts kukuruzai un kartupeļiem. Patreiz sagatavotas ap 250 tonnas. Šī krājuma mums iznāk pa 20 tonnām uz hektara kukuruzai, kartupeļiem un cukurbietēm. Tātad sākumam pilnīgi pietiekoši. Pārējām

kulturām paredzēts uz pusi mazāk — 8—10 tonnas uz hektara. Grūtības mums sagādā mineralmēsļu trūkums, un, ja kolchoza valde parūpētos vairāk, mēslojumu varētu sagatavot pilnīgi visām kulturām.

Brigādes ļaudis strādā čakli. Biedri Mnajevs Ivanovs, Veronika Patmalniece, Izidors Kārklis, Anna Postalcojāne un daudzi citi savas dienas normas izpilda par 150—200 procentiem.

Tāpat arī citi sagatavošanās darbi pavasarim veicas daudz labāk. Sagatavota un novesta līdz izsējas kondīcijai visa sēkla. Uz tīruma izvedam kūdras, tikai pārāk maz mums palīdz mašīnu un traktoru stacija.

Citīgi remontējam inventāru un drīz pilnīgā kārtībā būs arkli, ecēšas, zirglietas un viss, kas nepieciešams pavasara darbiem.

Ja tikai mineralmēsļu dēļ darbi nebūs jāpārtrauc, tad varam droši teikt, ka šogad izstrādes dienas vērtība būs krietni lielāka kā 1955. gadā. Jūtami labāk darbi veicas

Produkcija virs plāna

Sekojošas Padomju tautas rosmei, Livānu spirta rūpnīcas kolektīvs stājies darba sardzē, lai godam sagaidītu PSKP XX kongresu. Viņi apņēmušies līdz kongresa atklāšanas dienai izpildīt pusotra mēneša ražošanas plānu.

Š. g. 2. februārī rūpnīcas kolektīvs sapulcē apsprieda janvāra mēneša darba rezultātus. Darba plānu rūpnīca izpildīja par 100,2 procentiem.

Socialistiskās sacensības priekšgalā iet brigade, kuru vada maīņas tehnologs b. Grass. Viņa brigade mēneša plānu izpildīja par 107,3%. Rūpnīcas administrācija šai brigādei pasniedza ceļojošo rūpnīcas vimpeli. Otrā vietā izvirzījās brigade, kuru vada tehnologs b. Bjodnieks. Viņa brigade mēneša plānu izpildīja par 102,5%.

Par teicamu darbu rūpnīcas administrācija šīm abām brigādēm sniedz materiālu atbalstu.

Arī b. Lukša vadītās brigādes ļaudis, kas patreiz ar plāna izpildi nedaudz atpaliek, apņēmas līdz PSKP XX kongresam darbu uzlabot un plānu izpildīt ar uzvižu.

A. Parņenkovs,
Livānu spirta rūpnīcas partijas pirmorganizācijas sekretārs

Izved mēslojumu

Kolchoza „Brīvais zemnieks” ļaudis sprāgi gatavojas pavasarim. Patreiz visdzīvākais darbs norit pie mēslojuma izvešanas un komposta sagatavošanas. Izvestas vairāk kā 260 tonnas kūtsmēsļu, kurus izmantos sajaukumā ar kūdru.

Vislabāk darbs veicas Dz. Zeibes vadītās 3. brigādes biedriem. Te čaklākie strādnieki ir Voldemārs Kalniņš un Juris Māsāns.

Labi strādā arī pirmās un otrās brigādes laukkopji bb. Utnāns, Smirnovs, Zundāns un vairāki citi.

A. Stankevičs

Ilūkstes rajona lauksaimniecības artela „Udarņik” kolchoznieki ar lielu interesi iepazīstas ar Direktīvu projektu par sesto piecgādu plānu. Pašlaik aģitatori fermās un brigādēs notur pārrunas un lasa avīzes.

Attēlā: lopkopības fermas pārzinis Vasilij Kuzņecovs iepazīstina lopkopes ar Direktīvu projektu par sesto piecgādu plānu.

S. Daņilova foto

J. Skrebelle,
Maļenkova vārdā nosauktā kolchoza 2. kompleksās brigādes brigādiēris

Cienu padomju klubu darbs un uzdevumi ziemā

Katrā kolchozā un ciema padomē ir neierobežotas iespējas pacelt arteļa biedru idejiski politisko apziņu, uzlabot darba organizāciju, novērst visus trūkumus sadzīves un kultūras dzīves celšanai.

Pareizi savu uzdevumu izpratuši Rožkalnu ciema padomes kluba darbinieki. Ja nesen šajā klubā bija redzama pavisam bēdīga aina, tad tagad kluba vadītāja pieliek visas pūles, lai uzlabotu nokavēto. Pie kluba sienām mēs tagad redzam kolchoza „Čiņa” un „Uzvara” diagramas, kā aug un attīstās kolchozu materialais stāvoklis, lopu produktivitāte, salīdzinājumā 1955. gadu ar 1950. Tuvākajā laikā šādas diagramas un rādītājus kolchoznieki varēs redzēt arī savos kolchozu kantoros.

Taču pavisam pretēju ainu redzam Kursišu ciema klubā, kur par kluba vadītāju strādā b. Veigure. No uzskatāmās agitācijas te ir tikai dažādi lozungi. Ne viena skaitļa un vārda par kolchozu dzīvi. Vai tad tiešām kolchozos nav neviena darba pirmindnieka?

Ko dara b. Veigure? Ko te dara jaunatne garajos ziemas vakaros, kur viņi pavada savu brīvo laiku?

Grūti ir atbildēt uz šiem jautājumiem, jo Kursišu ciema padomes klubā gada laikā ir iestudēta tikai vienā Trofimova luga „Satikšanās”, kur dalībnieku skaits trīs cilvēki. Taču dramatiskā pulciņa dalībnieku skaits te ir 12 cilvēki, taņi skaitā trīs komjaunieši, bet pulciņš nedarbojas. Slikti darbojas deju pulciņš, kura dalībnieku skaits

— astoņi cilvēki. Kolchoza „Darba tauta” kolchoznieki tikai saviem spēkiem bija iemācījušies lugu „Daiļā Doloresa” kolchoza uzskaitvedes b. Laizares vadībā. Neiznāk arī regulāri sienas avīze, netiek izlaisti zibeņi vai kaujas lapiņas. Kursišu un Rožkalnu ciema padomēs ir noorganizēta lektoru grupa, ko vada Rimicānu 7-gadīgās skolas direktors b. Zurza. Redzot Kursišu ciema padomes kluba vadītājas bezdarbību, arī Rimicānu skolas lektora grupa nekad neierodas Kursišos. Vai tad Rožkalnu ciema kolchoznieki ir labāki par mums—brīnas Kursišu ciemā dzīvojošie kolchoznieki.

Nopietni trūkumi sastopami arī Staru ciema padomes kluba darbā. Tā, piemēram, 29. janvārī kolchoza „Dzimtene” kolchoznieku pašdarbības kolektīvs Staru ciema padomes kluba vadītājas b. Mundures vadībā viesojās Rožkalnu ciema padomes klubā.

Rožkalnu ciema kolchoznieki, pat gados vecāki, bija mērojuši vairākus kilometrus uz klubu, lai noskatītos, ko ir paveikuši viņu kaimiņi kultūras laukā. Taču skatītāji bija vīlušies. Programma bija sagatavota slikti.

Rajona klubu vadītājiem nekavējoties jāuzlabo savs darbs. Vietējām partijām un komjaunatnes pirmorganizācijām ir jāpalīdz klubu darbiniekiem, jākontrolē viņu darbs, jāatbalsta labie pasākumi.

A. Salenteks,
Līvānu Kultūras nama
instruktors

Svarīgākie darbi februārī

Laukkopība

Lai iegūtu augstas ražas, nepieciešams veikt organisko mēslošanas līdzekļu uzkrāšanu un izvešanu uz lauka. Kūtsmēsli jāizved to izlietošanas vietā, sakraujot labi noblīvētās kaudzēs (apm. 50 vezumi kaudzē). Kūtsmēsliem jāpiejauca superfosfats brīvā slāpekļa saistīšanai.

Ja trūkst kūtsmēsli, organisko mēsli papildināšanai jāizmanto kūdra, to kompostējot ar vircu, vai ar kūtsmēsliem pusi uz pusi. Kūdrai noteikti jānosaka skābuma procents un, vadoties pēc tā, jāpiejauca katrā skābuma neitralizēšanai.

Spraiģi jāturpina sēklas materiāla tīrīšana un novešana līdz izsējas kondīcijai, sagatavotās sēklas nododot pārbaudīt valsts sēklu kvalitātes inspekcijā.

Jāpabeidz būvmaterialu ciršana kolchozu vajadzībām un pievešana pie zāglaukuma. Jāsāk būvkokū zāģēšana un skaidu malkas gatavošana. Tāpat jāorganizē zārdū koku gatavošana siena un labības žāvēšanai, jāgatavo kārtis un mieti aploku ierīkošanai.

Jāsastāda ražošanas plāns un brigāžu uzdevumi, šajā darbā piesaistot brigadierus un pieredzes bagātus kolchozniekus.

Jāsastāda arī pavasara sējas darbu plāns pa brigādēm un posmiem, kā arī mēsloša-

nas līdzekļu izlietošanas plāns pa brigādēm un kultūrām.

Jāpabeidz lauksaimniecības inventāra un aizjūga remonts. Jāsagatavo telpas graudu un kartupeļu ierīkošanai.

Augļu un ogu dārzā

Jāpārbauda augļu dārzi, vai tos nav apgrauzuši zaķi. Bojātās vietas jāapziež ar potvasku. Nokritušie apsēji jāpārsien. Atkušņa dienās jāuzsāk sauso un slimo zaru izgriešana, kā arī vainagu retināšana. Griezuma vietas jāpielīdzina ar asu nazi un rētas jāapziež ar potvasku vai eļļas krāsu. Jāsagādā nepieciešamās ķimikālijas slimību un kaitēkļu apkarošanai. Jāsavēd kārtībā miglojamie un putināmie aparāti.

Lopkopība

Sakarā ar lopu masveidīgu atnešanos, jānorīko diennakts dežuras kūtiņš, jāgatavo telpas, tās dezinficējot. Jāpārbauda barības līdzekļu krājumi, vai barība netiek pārtērēta. Ja konstatēts pārtērēšana, jāpārskatīto barības devas. Kēves ar 7. grūsnības mēnesi jāatbrīvo no smagiem darbiem un, sākot ar 9. grūsnības mēnesi, jāpārtrauc nodarbināt.

Sivēnmātes, sākot ar 3. grūsnības mēneša beigām vai 4. sākumu, jānovieto atsevišķos aizgaldos, kur sivēniem ierīkoti atsevišķi nodalījumi. Govis katru dienu jālaiž pastaigāties. Jāsagatavojas cūku turēšanai vasaras nometnēs.

Negaidīta satikšanās

Čapajeva vārdā nosauktais kolchozs (priekšsēdētājs b. Gaševs) nerūpējas par kartupeļu saglabāšanu.

Fakts

Ko? Priekšsēdētāj? Tu mani pēdējo gribi izputināt?

«Seskkopība»

Ka seski noder tikai kažokādām, to zina katrs un, lai dabūtu ādu, dzīvniecīš, protams, tikai jādabū rokā. Tāpēc droši vien maz ir tādu, kas nodarbojas ar seskkopību.

Taču tādi vēl ir. Rau, tepat mūsu kolchozā „1. Maijs” kā blakus nozare vistkopībai labi attīstīta arī sesku audzēšana. Kažokādu zvēriņu audzēšana iznākot pavisam lēta. Barību tie sagādājot pašiem un par īpašu novietņu celtniecību arī neesot jādomā. Tur neesot liela nelaime, ka seski noēduši jau ap septiņdesmit vistu un gaiļu. Ziemas laikā no putniem maz labuma — tikpat vistas nedējoj.

Tā domā kolchoza valdes vīri un vistu fermu katrreiz apiet ar lielu likumu.

Fermas vadītāja A. Rusiņa jau vairākas reizes ieteikusi, ka laiks būtu seskiem novēlēt ādas, bet valdes vīri nav ar mieru, sak, kad vistas tie būs apēduši, tad laiks būs ķert viņus pašus. Tagad tiem plānas ādiņas un neesot vērts nopulēties.

Seskam āda plāna, tikai nevar saprast, cik tā bieza kolchoza valdes vīriem, ka viņi par vistu fermu neinteresējas un ļauj iznīcināt putnus.

J. Mednieks

Vēstule no kolchoza

Viņdien mums ar lesnieku Staņislavu iznāca tieši joki (patiesību sakot, nebija vairs nekādi joki. Abi bijām saskaitušies no tiesas). Es viņam pus dienu skaidroju, ar ko atšķiras personīgais zirgs no kolchoza „Nākotne” īpašuma, bet šis negribēja un negribēja saprast un laikam vēl šodien nesaprot.

Vispārējai zināšanai piezīmēšu, ka Staņislavam zirgs ir iedots kā jau dārzniekam, kas apstrādā kolchoza dārzus. Nu un šis papēmis pie sevis savu bijušo personīgo zirgu ar visu aizjūgu, ratiem un ragavām, tagad braukā cauru gadu. Pārējie kolchoznieki tikai par gabalu dabū noskatīties uz Staņislava „īpašumu”. Visi labi redz, ka zirgs ir, ragavas ir un rati ar tā kā būtu, bet

Esam trīs brāļi — Bernards, Viktors un Andrejs Švirkti — jaunekļi pašā spēku briedumā. Dzīvojam kā nieres taukos, jo jau veselu gadu nestrādājam noteiktu darbu. Dzīvojam Molotova vārdā nosauktā kolchoza teritorijā, bet vai tāpēc mums ir jāstrādā? Smieklī nāk. Bieži kolchoznieki mūs aicina uz mūrēt krāsnis, aizlīmēt šķirbas un pat iztīrīt skursteni. Paprasiet mūsu apkaime un uzreiz katrs pateiks, kur „labākie” mālu kelleri — brāļi Švirkti dzīvo.

Mūsu godīgākais brālis Bernards gan mēģina kādreiz iebilst, ka mūsu vieta būtu govju slaucēju vidū vai zirgu fermā, saka: visi jaunieši tagad aicināti palīdzēt celt un nostiprināt lopkopību. Bet mēs abi pārējie, kā teiksim par vārdam, tā šim kā ar kelli aizsmērē runājamo ciet. Paliek kā uz mutes kritiis. Kāpēc pūlīties fermā, ja rubļi par to pašu mālu mīcīšanu nāk kā pa to skursteni dūmi istabā, kuru

Man tik to pienu...

Feodosija Antonovna, vai šodien pienu nemi? — jautā ieskrējusi pie liellopu fermas vadītājas Feodosijas Kuzminas kolchoza „Sarkanais karogs” slaucēja Turkupole Lilija.

—Kā tad, kā tad, dod šurp to piena kanniņu. Vai tur kāds piliens arī palika ko nodot? — Ap puslitrū palika, — atcirta slaucēja un plebilda, — kas to piena izslaukumu cits kā ne tu skatīsi. Labi, — saka Feodosija Antonovna (fermas pārzine) rītu tāpat atstāj litru, a pārējo nes uz savām mājām. Tad abas stevas laida vaļā mutes — i par tiem, kas tikko apprecējušies, i par tiem, kas taisās precēties, i par tiem, kas šķirsies un par daudzām citām „interesantām” lietām.

Ieskatījusies piena vedēju, Kuzmina izskrēja tam priekšā. — Pagaidi, pagaidi vecāc, — sauc Feodosija piena vedēju. — Kā šodien, varbūt atkal nodosim to lielāko piena kannu uz kāda sveša uzvārda? Padomājis piena vedēja. — Labi. Skaties lai man arī atkrīt savs gabals.

Nu par to tu neraizējies, saki, kad es tevi esmu apbižojusi?

Tādas mierīgas sarunas gaitā viņi bija piebraukuši pie Turku krejotavas. Lieta tika ātri nokārtota. Piens nodots un naidiņa ātri tika sadalīta Kuzminas un piena vedēja starpā. Šoreiz gan pēdējais saņēma tikai dažas kapeiņas. Zobus sakodis tas nodomāja: — „Paga, gan es tevi „izāzēšu”, un aizbrauca.

Pēc kāda laika Feodosija Kuzmina atkal iegriezās pie savas sirds draudzenes — krejotavas

Brāļi «kelleri»

nupat viņnedēļ remontējam. Un galvenais — pat finansu nodaļa par tiem mūsu ienākumiem nezina.

Kolchoza jaunieši jau sen mūs aicina savās darba rindās, bet kas mums viņi! Mēs taču neesam kolchoza biedri, bet pilsētnieki, darām, ko gribam. Gudri izdarījam gan, ka pierakstījamies Līvānos. Tur tagad mūs neviens ar lukturi nesameklēs, bet kolchoza valde ar visām komisijām un delegācijām arī iemuktus nevar uzlikt. Mēs taču no citas „republikas”.

Kā saka, šeit jau ar gudru ziņu mēs pelikām punktu.

Cienīto brāļu vārdā

Kolchozniece

* * *

Jājautā būtu Līvānu ciema padomes izpildkomitejai, kas viņai par šiem vīriem ziņāms. Vai varbūt arī tur brāļi Švirkti ir kaut ko aizmūrējuši ciet?

pārzīnes Utķinas. Un nu tai viņa arī izkratīja savas bēdas.

— Zini, Paulin, ar to piena vedēju man visa draudzība pagalam. Nu ko tu neteiksi Vakar kolchoznieku sapulcē paņēma un izpļāpāja visu par mani. Galvenais par tiem divdesmit pieciem litriem, ko devām Līfantijam Polikarpovam. Nu i pēc tam sākās... Cētras sapulces bija sarīkotas un divas no tām partijas pirmorganizācijas. Un tu varbūt domā, ka es kaut vienā biju? Nekā, Feodosija Antonovna prot dzīvot. Pēc tam sabrauca kādi tur pilsvarotie no Līvāniem. Prasa kolchoza priekšsēdētājam — kur esot fermas vadītāja — tas ir es, saproti? Labi, ka man labi ļautiņi pateica: „Mūc, Feņka, tevi meklē.”

Es tūlīt mājās, diviļi ap galvu un brīkš gultā. „Slīma”.

Tā viņi mani nedabūja.

Tad panēmusi krietnu podu krējumiņa Feodosija devās uz mājām. Visi darbi tika padarīti. Darba diena izbeidzās.

Lasītājam tagad laikam ir nīgi skaidrs, kā liellopu fermas pārzine Feodosija Kuzmina „cīnās” par piena izslaukumu kāpināšanu. Viņas centieni vainagojušies „panākumiem” — kolchozā „Sarkanais karogs” no vienas govs 1956. gada janvārī izslaukta 12 litru piena. Pagājušajā gadā ap šo pašu laiku bija 11 litri, tā tad par vienu litru vairāk. Val tas nav sasniegums jeb pareizāk sakot — vai tā nav kaifniecība?

A. Žagarīna

PA „ASO NĀTRU”

MATERIALU PĒDĀM

„Reiz dzīvoja viens brigadiers”

Ar šādu virsrakstu mūsu laikraksta 1955. gada 28. decembra numurā bija ievietots feļetons, kurā kritizējām Staļina vārdā nosauktā kolchoza brigadieru Stepaņu Lebedevu par nolaidīgu darbu.

Kolchoza valdes priekšsēdētājs b. Kalvāns redakcijai ziņo, ka feļetons apspriests 9. janvārī notikušajā valdes sēdē un feļetonā minētie fakti atbilst patiesībai.

Ar valdes sēdes lēmumu S. Lebedevs no brigadiera pienākumiem atbrīvots.

Mūsu sabiedrībā spekulāntam nav vietas

Lauksaimniecības arteļa „Draudzīgais maijs” kolchoznieks Antons Lazdāns, ignorēdams sabiedrisku darbu, sistematiski nodarbojās ar spekulāciju. Savu kolchoznieka vārdu viņš slēpa aiz sa-

vu piederīgo muguras.

Lazdāns iepirka produktus un tālāk tos pārdeva par augstākām cenām. Savāmspekulanta vajadzībām viņš izmantoja arī kolchoza zirgu. Līvānu rajona milicijas orga-

ni spekulantu atmaskoja. Drīzi viņš stāties Daugavpils rajona tautas tiesas priekšā.

A. Čaplinskis

Redaktore H. JEROFJEVA